

mancaven aules per a l'ampliació dels estudis superiors, i constituent, per altra part, un greu inconvenient que una sola i única entrada donés pas a establiments tan distints. no hi ha dubte que s'imposava la separació completa dels mateixos, i per aconseguir-ho, el més acceptable era el trasllat intentat anteriorment, encara que a un altre dels edificis que podríem qualificar de disponibles.

En atenció a l'expressat, vèiem com l'alcalde, de grata memòria, En Pere Martorell, en la sessió celebrada el dia 9 d'abril del 1866 proposa a l'Ajuntament de la seva presidència, el trasllat de l'Hospital a la casa d'Expòsits i cedir per a les necessitats del Seminari les dependències que abans ocupés ³.

Les bones disposicions que adornaven al Molt Illtre. Ajuntament, féu que l'Alcalde, senyor Martorell, i En Tomàs de Salort, que el succeí en el càrrec, trobessin facilitats per a la realització dels seus patriòtics i caritatius desigs, podent acordar, en la sessió que celebrà, sota la presidència del senyor de Salort (28 octubre 1868), la data del 19 del mes següent per la solemne inauguració i benedicció de l'Hospital, que per les grans reformes i millores que es practicaren en l'edifici amb el fi d'habilitar-lo convenientment. el convertiren en un nou establiment que va merèixer l'aplauiment sincer de les autoritats i invitats a la solemne cerimònia i d'una manera particular del digníssim senyor Bisbe, Dr. Mateu Jaume Grau, el qual, un cop beneït el nou local, expressà llur satisfacció i agraïment a l'Ajuntament allí present i a totes les persones que havien contribuït amb el seu ajut a la realització de l'obra de tan gran utilitat per a la població sencera ⁴.

... ..

La revolució del 1868 que estallà amb follia en la badia de Càdiç, féu repercutir llurs malvestats i desvaris en les tranquil·les aigües menorquines..., i el mateix hospital que sometia en la seva aubada hagué de commoure's en sentir com la piqueta revolucionària arrencava de les seves parets la co-

³ Com sigui que l'alludit trasllat implicava una reforma en la casa d'Expòsits, l'Ajuntament invità a l'excel·lentíssim Prelat perquè a canvi de la generositat del Municipi, l'ajudés en les despeses que reportarien les obres que tindrien que realitzar-se. Accedí (29 abril 1866) a això el Prelat, subscriuint-se, gustosament, amb la quantitat de 7.000 rals.

⁴ De dita solemnitat, s'aixecà detallada acta que publiquem íntegra en nostra obra "Alcaldes de Ciudadela".

rona ⁵ que adornava l'escut de la "casa municipal de caritat" i molt més hagué de témer per la pau i tranquil·litat dels seus moradors a l'enterar-se que l'Ajuntament de la presidència del Dr. Sabater atorgava (2 desembre 1868) el càrrec de Director d'aquells establiments benèfics al celebèrrim canonge Mojón, ànima del moviment revolucionari de la pacífica ciutat de Ciudadella.

Un cop finida aquella tempesta que res d'edificant ni profitós va deixar en la nostra ciutat, li fou possible a l'Ajuntament ciudadellà reanudar els treballs de millora de l'Hospital que l'onada revolucionària havia interromput en el començament.

En 19 de maig del 1869 queda nomenada una comissió que sota la presidència de l'alcalde havia d'ésser la que tingués cura de tot el relatiu a l'Hospital de Caritat i Inclusa; i en 10 de gener del 1870, en vigor ja els reglaments d'aquesta última, es designà una altra comissió perquè a la major brevetat possible redactés els corresponents a l'Hospital, procedint-se, per últim, en 22 de novembre del 1872, a la creació d'una plaça de Metge titular "les despeses del qual serien recompensades pels grans beneficis que reportaria a la classe menesterosa".

És l'Alcalde En Gaspar Jorge i Saura qui en 13 de febrer del 1875 eleva a la Comissió permanent de l'Exma. Diputació provincial una sol·licitud perquè es dignés deixar sense efecte, en el projecte de reforma que estava confeccionant, la supressió de la Inclusa d'aquesta ciutat, que tants beneficis reportava a la mateixa i per la conservació i millora de la qual s'havia sacrificat sempre la corporació municipal ⁶.

El mateix alcalde que acabem de referir-nos, desitjós de millorar el servei de l'esmentat Hospital, gestionà (23 setembre 1875) amb el senyor Bisbe, els mitjans necessaris per a fer venir Monges de la Caritat a l'alludit objecte, i encara que diferents circumstàncies dificultaren activar dit assumpte, aconseguí que en 31 de desembre de l'any 1877, puguin presentar-se, a l'aprovació de

⁵ Anys després (9 març 1877) l'egrègia persona del rei Don Alfons II, amb llur presència en aquella casa, evidenciava amb eloqüència que si la revolució pogué un dia destroçar la corona d'aquell escut, fou impotent per arrencar-la del cor del poble espanyol.

⁶ Com a dada digna de consignar apuntem que en 1899, posseïa l'Hospital Municipal de Ciudadella, un capital nominal de 3.367'80 ptes. en Làmines intransferibles núms. 2.667, 2.745, 2.747 i 2.748.